

ဤကြီးရှင် ဝေရောင်ပေါင်

မူရင်းစာရေးဆရာ-ကျင်းယ့်

မြန်မာပြန်

ဆရာခွန်
စာစဉ်-၄

(အပိုင်း ၄၆-၆၀)

ဂန္ထဝင် တရုတ်သိုင်းဝတ္ထုကြီး

အပိုင်း (၄၆)

ဝေရှောင်ပေါင်မှာ လွန်စွာ ဝမ်းသာသွားသည်။ ဟိုင်ကုန်းကုန်းက သူ့အား ၄၂ခန်း သုတ္တန် ကျမ်းစာအုပ်အား ရှာခိုင်းထား၍ သူက ရှာဖွေနေခဲ့သည်မှာ နှစ်ဝက်ပင် မကတော့ပြီ။ လုံးဝ ရှာမတွေ့ခဲ့။ ယခုသော် သူက မင်းကြီးအမိန့် ဖြင့် ထိုကျမ်းစာအုပ်အား သွားယူရပေတော့မည်။ အိုးဘို၏ အိမ်တွင် ထို စာအုပ် မိတ္တူ သုံးစုံခန့်ရှိလျှင် ကောင်းမည်ဟု သူက ဆုတောင်းနေမိသည်။ သို့မှသာ သူက တစ်စုံအား ဟိုင်ကုန်းကုန်းအား ပေးနိုင်ပေမည်။ ထိုသို့ ပေးလိုက်လျှင် ဟိုင်ကုန်းကုန်းက လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်လိမ့်မည် ဟု တွေးကာ သူက ပီတိဖြစ်နေသည်။

ရှောင်ကွေးစိ ဟူသည့် မိန်းမစိုးလေးမှာ သစ္စာဖောက်ကြီး အိုးဘိုအား ဖမ်းဆီးရာတွင် ကြီးမားစွာ ပါဝင်ကူညီပေးခဲ့သူ တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ခန်းစီး ဧကရာဇ်၏ လူယုံတော် တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ဆုန်ဂုတု မင်းသားက သိ ထားသည်။ သို့သော် ၄၂ခန်း သုတ္တန်ကျမ်းစာအုပ်အား ယူရန် ကိစ္စမှာ ကြီးကျယ်လှသည့် ကိစ္စမဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် ဤမိန်းမစိုးလေးအား ထည့်ပေး ရန် မလိုဟု ထင်သည်။ သို့သော် အခြားသော အတွေးတစ်ခုကို တွေးမိလိုက် သဖြင့် ဆုန်ဂုတုမှာ အနည်းငယ် စိတ်ပျက်သွားရသည်။

"အင်း မင်းကြီးက သူ့ကို အကျိုးအမြတ်တွေ ရစေချင်တာ ဖြစ်မယ်. အိုးဘို က တန်ခိုးထွားလာခဲ့တာ နှစ်ပေါင်း မနည်းတော့ဘူး ဆိုတော့ သူ့အိမ်မှာ ရှိ နေတဲ့ ရွှေငွေ ရတနာတွေက ရေလို့တောင် ရမှာ မဟုတ်ဘူး မင်းကြီးက ငါ့ ကို အိုးဘိုရဲ့အိမ်ကို သွားပြီး ပိုင်ဆိုင်မှုတွေကို သိမ်းခိုင်းတယ် ဆိုတာ

တကယ်တော့ အကြီးအကျယ် ပွပေါက်တိုးနိုင်မယ့် တာဝန်ကို ပေးလိုက်တာပဲ ဒီကိစ္စမှာက သူ့အတွက် ငါက ဘာမှ စွမ်းဆောင်ထားတာလဲ မရှိဘူးဆိုတော့ သူက ဒီအခွင့်အရေးကို ဘယ်ပေးလိမ့်မလဲ"

"မင်းကြီးက ဒီကောင်လေးကို ငါနဲ့ အတူ ၄၂ နန်း သုတ္တန်ကျမ်းကို ရှာခိုင်းတယ် ဆိုတာ တကယ်တော့ ငါ့ကို စောင့်ကြည့်ခိုင်းလာတာပဲ ဖြစ်ရမယ် အမှန်တော့ အိုးဘိုရဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေကို ရှာဖွေ သိမ်းဆည်းရတဲ့ တာဝန်က ဒီကောင်လေးရဲ့ တာဝန်ပဲ ငါက ရုပ်ပြသက်သက်ပဲ ဒါပေမဲ့ ဒီကိစ္စမှာ တစ်ခုခု အလွဲအချော် ဖြစ်ရင်တော့ ငါ့တာဝန်ပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ် ဟူး"

ဆုန်ဂုတု၏ ဖခင်မှာ အမတ်ချုပ်ကြီး ၄ ယောက်တို့ အနက်မှ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ ဆိုနင်း ဖြစ်လေသည်။ ဆိုနင်း ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဆုန်ဂုတုမှာ နန်းတွင်းရေးရာ ဌာနတွင် အတွင်းဝန်တစ်ဦး အဖြစ် ရာထူးတိုးမြှင့်ပေးခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ ထိုစဉ်ကတည်းက နန်းတွင်းတွင် အိုးဘိုက တန်ခိုးအထွားဆုံး ဖြစ်နေခဲ့ရာ ဆုန်ဂုတုမှာ မပျော်ခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့် အတွင်းဝန် ရာထူးမှ နုတ်ထွက်ကာ ဘုရင်၏ အနီးကပ် ကိုယ်ရံတော် တပ်ဖွဲ့တွင် ပထမအဆင့် ကိုယ်ရံတော် တစ်ယောက်အဖြစ် တာဝန်ယူနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ သူနှင့် အိုးဘိုတို့ အဆင်မပြေသည်ကို ခန်းစီးဘုရင်က သိထားသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ အရေးကြီး တာဝန် တစ်ရပ်အား သူ့အား ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဆုန်ဂုတုနှင့် ဝေရှောင်ပေါင်တို့က နန်းတော် တံခါးမှ ထွက်လာကြသည်။ ဆုန်ဂုတု၏ ငယ်သား တစ်ယောက်က မြင်းနှစ်ကောင် ဆွဲလာသည်။

ဆုန်ဂုတုက

"ကွေးကုန်းကုန်း မြင်းပေါ်တက်ပါ"

သူက ဝေရှောင်ပေါင်အား မြင်းမစီးတတ်ဟု ထင်ကာ ပြောလိုက်ခြင်း

ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤမိန်းမစိုးလေး မြင်းပေါ်မှ လိမ့်ကျ၍ ခြေထောက် ကျိုးမည့် အဖြစ်ကို စောင့်ကြည့်မည်ဟု တေးထားလိုက်သည်။

.

သို့သော် ယခု ဝေရှောင်ပေါင်မှာ နန်းတွင်းတွင်သာ နေခဲ့ရသည့် မိန်းမစိုးလေး ရှောင်ကွေးစီ မဟုတ်ပါ။ ယန့်ကျိုးမြို့မှ ပြည့်တန်ဆာ ဂေဟာတွင် နေခဲ့ရသည့် လူရှုပ်ကလေး ဝေရှောင်ပေါင်လည်း မဟုတ်တော့ပါ။

လပေါင်းများစွာ ကြာအောင် သိုင်းပညာများ သင်ကြားလေ့ကျင့်လျက် ခန်းစီးဧကရာဇ်နှင့် နေ့စဉ် သိုင်းပညာ ယှဉ်ပြိုင်နေခဲ့ခြင်းကြောင့် သူ၏ ခြေလက် လှုပ်ရှားမှုများက လွန်စွာ လျင်မြန် သွက်လက်နေပေပြီ။ မြင်းစီးခြင်း အတတ်ပညာကိုလည်း မောက်ရှိဘားထံမှ သင်ယူထားခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ဝေရှောင်ပေါင်က မြင်းပေါ်သို့ လွှားခနဲ ပေါ့ပါးစွာ ခုန်တက်လိုက်ပြီး နောက် စီးနင်းသွားတော့သည်။ သူ၏ မြင်းစီးပုံမှာ အလွန်တည်ငြိမ်ကာ ကုန္တရလှသည်။ သူရဲကောင်း စစ်သည် တစ်ဦးပမာ အလွန်ခန့်ညားနေသည်။

ဆုန်ဂုတုမှာ မယုံကြည်နိုင်ဟန်ဖြင့် မျက်လုံးကြီးများ ပြူးထွက်နေကာ ပါးစပ်ကြီး ဟောင်းလောင်း ဖြစ်သွားရတော့သည်။

အိုးဘို၏ စံအိမ်ဝင်းကြီးသို့ ရောက်သောအခါ စံအိမ်ကြီးတစ်ခုလုံးကို ရဲမက်များက သိမ်းပိုက်ထားကာ လူအားလုံးတို့ကို ဖမ်းဆီး ထိန်းသိမ်းထားပြီး ဖြစ်သည်။

ခြံဝင်း အရှေ့ဘက်နှင့် အနောက်ဘက် တံခါးများကိုလည်း လုံခြုံရေး တင်းကျပ်စွာ ချထားလေသည်။

ဆုန်ဂုတုက ဝေရှောင်ပေါင်အား ပြောလိုက်သည်

"ကွေးကုန်းကုန်း ... တကယ်လို့ ကုန်းကုန်း အနေနဲ့ စိတ်ဝင်စားတဲ့ ပစ္စည်းတွေ တွေ့လို့ရှိရင် ယူသာ ယူနော် မင်းကြီးက ကုန်းကုန်းကို ဒီကို ၄၂၁န်း သုတ္တန်ကျမ်းကို ယူခိုင်းလိုက်တယ် ဆိုတာ ဆုချချင်လို့ပဲဗျ အဲဒီတော့ ကုန်းကုန်း ကြိုက်တာသာယူ မင်းကြီးက တစ်ခွန်းမှတောင် မေးမှာ မဟုတ်ဘူး"

အိုးဘို၏ စံအိမ်ကြီးထဲတွင် ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်မျက်ရတနာများ၊ ကျောက်စိမ်းများ၊ လိုချင်စရာ အဖိုးတန် ပစ္စည်းများကို နေရာအနှံ့တွင် အစုလိုက် အပုံလိုက်ပင် တွေ့ရှိရရာ ဝေရှောင်ပေါင်၏ မျက်လုံးများပင် ကျိန်းစပ်နေလေသည်။ မြင်မြင်သမျှ ပစ္စည်းများအားလုံးမှာ သူ့အတွက် လိုချင်စရာများချည်း ဖြစ်နေသည်။ စံအိမ်တော်ကြီးအတွင်း ရှိနေသည့် ပရိဘောဂ ပစ္စည်းများကအစ ယန့်ကျိုးမှ နွေဦးဂေဟာနှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် မိုးနှင့်မြေပမာ ကွာခြားနေသည်။

အစပိုင်းတွင် ဝေရှောင်ပေါင်က ပစ္စည်းအကုန်လုံးကို လိုချင်စိတ် ဖြစ်မိသည်။ ပစ္စည်းတစ်ခုကို မြင်လိုက်သည်နှင့် ကောင်းလွန်းသဖြင့် သူက လိုချင်သည်။ သို့သော် နောက်တစ်ခုကို မြင်လိုက်သည်နှင့် ပို၍ ကောင်းသည်ဟု ထင်မိပြန်သည်။ နောက်ထပ် မြင်ရသည့် ပစ္စည်းများမှာလည်း ရှေ့က မြင်ခဲ့သည့် ပစ္စည်းများထက် ပို၍ ကောင်းနေသည်ဟုသာ ထင်နေမိသည်။ ဤသို့ဖြင့် သူက မည်သည့် ပစ္စည်းများကို ယူရမည်မှန်း မရွေးချယ်တတ်တော့ပေ။

ဝေရှောင်ပေါင်က မကြာမီ ရက်ပိုင်းများတွင် သူက နန်းတော်မှ ထွက်ခွာသွားရတော့မည်ကို သတိရသွားသည်။ ထို့ကြောင့် ပစ္စည်းများစွာ ယူ၍ မဖြစ်။ သယ်ယူရန် ခက်ခဲပေမည်။ ထို့ကြောင့် သူက တန်ဖိုးကြီး ပစ္စည်းအနည်းငယ်ကိုသာ ယူတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ဆုန်ဂုတု၏ စာရေးက ပစ္စည်းစာရင်းများကို ရေးသွင်းသည်။ သူက ပစ္စည်းတစ်ခုချင်းကို စာရင်းစာအုပ်တွင် ရေးသွင်းနေသည်။ ဝေရှောင်ပေါင်က ပုလဲတစ်ကုံးကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။ ထိုအခါ စာရေးက ထိုပုလဲကုံးအား စာရင်းမှ ဖျက်သည်။ ဝေရှောင်ပေါင်က ခေါင်းယမ်းလျက် ထိုပုလဲကုံးအား ပြန်ချလိုက်သည်နှင့် စာရေးက ထိုပုလဲကုံးအား စာရင်းထဲတွင် ရေးသွင်းလိုက်ပြန်သည်။

သူတို့အားလုံး ရှာဖွေ နေဆဲမှာပင် နန်းတွင်း အရာရှိ တစ်ယောက် ရောက်လာသည်။ ထိုနန်းတွင်း အရာရှိက အမောတကောပင် ရောက်ရှိလာကာ ဆုန်ဂုတုနှင့် ဝေရှောင်ပေါင်တို့အား တွေ့သည်နှင့် သတင်းပို့သည်

"ဆရာတို့ကို သတင်းပို့ပါတယ် အိုးဘိုရဲ့ အိပ်ခန်းအောက်မှာ ရတနာတွေ ထားတဲ့ လျှို့ဝှက်အခန်း တစ်ခန်းကို တွေ့ပါတယ်ခင်ဗျ ... ကျွန်တော်က ကိုယ့်သဘောနဲ့ ကိုယ် မဖွင့်ရဲပါဘူး အဲဒါကြောင့် ဆရာတို့ တစ်ချက်လောက် လိုက်ကြည့်ပေးပါဦးခင်ဗျာ"

ဆုန်ဂုတုက

"လျှို့ဝှက် ရတနာခန်း ဟုတ်လား အင်း ထူးတော့ ထူးနေပြီ ... ဒါနဲ့ မင်းဟို ကျမ်းစာအုပ်တွေရော တွေ့မိသလား"

ထိုအရာရှိက

"ဒီအိမ်ထဲမှာ ဘာကျမ်းစာအုပ်မျိုးမှ မတွေ့ရသေးပါဘူး ခင်ဗျ ကျွန်တော်တို့တွေ အစွမ်းကုန် ရှာခဲ့ကြပေမဲ့ စာရင်းစာအုပ်တွေပဲ တွေ့ပြီး ကျမ်းစာအုပ်ကိုတော့ မတွေ့သေးပါဘူးခင်ဗျ"

ဆုန်ဂုတုက ဝေရှောင်ပေါင်၏ လက်ကို ဆွဲကာ အိုးဘို၏ အိပ်ခန်းတွင်းသို့ ဝင်လိုက်သည်။ အိပ်ခန်း၏ ကြမ်းပြင်ကို ကျားသားရေနှင့် ကျားသစ်

သားရေများ ခင်းထားသည်။ အိပ်ခန်းနံရံများတွင် လေး၊ မြား၊ ဓားကောက်၊ ဓားရှည်နှင့် လက်နက်မျိုးစုံတို့ကို ချိတ်ဆွဲထားသည်။ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်သည့် မန်ချူးစစ်သည်တော် တစ်ယောက်၏ အိပ်ခန်း စင်စစ်ပင်တည်း။

လျှို့ဝှက်ရတနာသိုက်မှာ အိပ်ရာ ခုတင်အောက်မှ ကြမ်းပြင်အောက်တွင် တည်ရှိလေသည်။ ထို မြေအောက်ခန်းကို အပေါ်မှ သံပြားဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားသည်။

ယခုအခါ ထိုလျှို့ဝှက် ရတနာသိုက် အခန်းအား ဖုံးအုပ်ထားသည့် သံပြားနှင့် ကျားသားရေတို့ကို ဖယ်ရှားထားကာ ရဲမက်နှစ်ယောက်က တွင်းပေါက်ဝတွင် စောင့်ကြပ်နေလေသည်။

ဆုန်ဂုတုက

"ကဲ အထဲက ပစ္စည်းတွေ ထုတ်လိုက်ကာ ငါတို့ ကြည့်ကြရအောင်"

ရဲမက်နှစ်ယောက်က မြေအောက်ခန်း သို့မဟုတ် တွင်းပေါက်အတွင်းသို့ ခုန်ချလိုက်ပြီးနောက် အတွင်းမှ ပစ္စည်းများကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဆွဲထုတ်သည်။

စာရေး ၂ ယောက်က ထိုပစ္စည်းများကို ကျားသားရေကြီး တစ်ချပ်ပေါ်တွင် စုပုံကာ စာရင်း ရေးသွင်းသည်။

ဆုန်ဂုတုက ရယ်မောလျက် ပြောသည်။

"အိုးဘိုရဲ့ အကောင်းဆုံး ရတနာပစ္စည်းတွေကို ဒီမှာ လာဖွက်ထားတာကိုး ကဲ ကွေးကုန်းကုန်းရေ ကုန်းကုန်း ကြိုက်တာသာ ယူပေတော့ ..."

ဝေရှောင်ပေါင်ကလည်း ရယ်မောလိုက်ရင်း ပြောသည်။

"ကဲ ဆရာဆုန်လည်း အားနာမနေပါနဲ့တော့ ဆရာဆုန်လည်း ကြိုက်တာသာ ရွေးယူလိုက်ပါ အိုး ..."

သူ၏ စကားပင် မဆုံးလိုက် ။ ရဲမက်က တွင်းထဲမှ ကြီးမားသည့် ကျောက်ဖြူ သေတ္တာကြီး တစ်လုံးကို လှမ်းပေးလိုက်သောကြောင့် သူ၏ နှုတ်မှ အာမေဍိတ်သံ ထွက်သွားသည်။

ထိုကျောက်ဖြူ သေတ္တာပေါ်တွင် တလက်လက် တောက်ပနေသည့် ပြဒါး များဖြင့် ကြီးမားသည့် အက္ခရာ စာလုံး ၅ ခု ကို ရေးထိုးထားသည်ကို ထင်ရှားစွာ မြင်လိုက်ရသည်။

ထို အက္ခရာ ၅ လုံးမှာ ...

"၄ ၂ ခန်း သုတ္တန်" ပင် ဖြစ်လေတော့သည်။

ဝေရှောင်ပေါင်က ထိုကျောက်ဖြူ သေတ္တာအား အလျင်အမြန်ပင် လက်လွှဲ ယူလိုက်ပြီးနောက် အဖုံးကို ဖွင့်လိုက်ရာ အတွင်းတွင် ပါးလွှာသည့် စာအုပ် တစ်အုပ်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုစာအုပ်ကို အဖြူရောင် ပိုးထည်စဖြင့် ဖုံးထားပြီး အဖုံးပေါ်တွင်လည်း "၄၂ ခန်း သုတ္တန်" ဟူသည့် စာလုံးငါးလုံးကို ရေးထိုးထားလေသည်။

ဝေရှောင်ပေါင်က ဆုန်ဂုတုအား မေးလိုက်သည်

"ဆရာဆုန် ဒ ဒါက လေးဆယ့်နှစ်ခန်း သုတ္တန်ကျမ်းပဲ မဟုတ်လားဗျာ လေးဆယ့်နှစ် ဆိုတဲ့ စာလုံးကို ကျုပ်သိတယ်ဗျာ ဟို အခန်းနဲ့ သုတ္တန် ဆို တာတော့ ကျုပ်မသိလို့"

ဆုန်ဂုတုက

"ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ ဒါက လေးဆယ့်နှစ်ခန်း သုတ္တန် ကျမ်းစာအုပ်ပါပဲ ကုန်းကုန်း"

ဝေရှောင်ပေါင်က

"အဲဒီ "အခန်း" ဆိုတဲ့ စာလုံးနဲ့ သုတ္တန်ဆိုတဲ့ စာလုံးတွေက တော်တော်

မှတ်ရ ခက်တာပဲဗျာ အင်း ဒါပေမဲ့ ကျုပ်က အဲဒီ ၂လုံးကို သိစရာ မလို တော့ပါဘူးလေ စာလုံး ၅ လုံးရှိပြီး ရှေ့ ၂ လုံးက လေးဆယ့်နှစ် ဖြစ်နေရင်ပဲ နောက်နှစ်လုံးက "ခန်း" နဲ့ "သုတ္တန်" ပဲ ဖြစ်ရမယ် မဟုတ်လားဗျာ"

ဆုန်ဂုတုက စိတ်ထဲမှ

"အဲဒီလိုကြီးတော့ အမြဲတမ်း ဘယ်မှန်နိုင်ပါ့မလဲလေ"

ဟု ပြောလိုက်သော်လည်း အပြင်ပန်းအားဖြင့်မူ သူက မျက်နှာကို အချို့ ဆုံး ပြီးလျက်

"သိပ်မှန်တာပေါ့ ကုန်းကုန်းရယ်"

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

...

ထို့နောက် ရဲမက်က နောက်ထပ် ကျောက်ဖြူ သေတ္တာတစ်လုံးကို ထုတ်ယူပေးလိုက်ပြန်သည်။ သို့သော် ထို ကျောက်ဖြူ သေတ္တာထဲမှ စာအုပ်၏ အဖုံးကိုမူ အဝါရောင် ပိုးထည်စဖြင့် ချုပ်ထားလေသည်။ ဤ လျှို့ဝှက်ခန်း အတွင်းတွင် ထို စာအုပ် ၂ အုပ်မှ လွဲ၍ နောက်ထပ် စာအုပ် ဟူ၍ မရှိတော့ပေ။ ဝေရှောင်ပေါင်က စိတ်ပျက်သွားမိသည်။

ဆုန်ဂုတုက ဝမ်းမြောက်စွာ ပြောသည်

"ကဲ ကုန်းကုန်းရေ ကျုပ်တို့ရဲ့ တာဝန်ကြီးကတော့ အောင်မြင်သွားပါပြီ ဗျာ မယ်တော်ကတော့ အလွန်ဝမ်းသာ နေတော့မှာပဲဗျာ ကျုပ်တို့ နှစ် ယောက်ကိုလည်း ဆုကောင်းကောင်း ချမှာ သေချာပြီဗျ"

ဝေရှောင်ပေါင်က ပြောလိုက်သည်.

"ဒီ စာအုပ်က ဘယ်လို စာအုပ်မျိုးလဲဗျာ ကျုပ် ကြည့်ပါရစေဦး"

ထို့နောက် သူက စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ယူ၍ အပြင်မှ ပိုးထည်စအား ဖြည်

လိုက်သည်။

ဆုန်ဂုတုက စိတ်ရှုပ်သွားဟန် ပေါ်လာပြီးနောက် ရယ်မောလျက် ပြောလိုက်သည်။

"ကွေးကုန်းကုန်း ကျုပ်ကုန်းကုန်းကို ပြောစရာ ရှိတယ် စိတ်တော့ မဆိုးနဲ့ နော်"

ဝေရှောင်ပေါင်မှာ ငယ်စဉ် ကလေးဘဝကပင် ပြည့်တန်ဆာ ဂေဟာ၌ နေထိုင်ခဲ့ရပြီး သူတစ်ပါး ခိုင်းဖတ် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ လူအများက သူ့အား "တိရစ္ဆာန်လေး" "လိပ်ကလေး" စသည်ဖြင့်သာ နှိမ့်ချ၍ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။ သို့သော် ခန်းစီးဘုရင်၏ အရေးပေးခြင်းကို ခံရပြီးသည့်နောက် နန်းတော် အတွင်း မည်သည့်နေရာတွင် မည်သူနှင့် တွေ့ဆုံရသည် ဖြစ်စေ လူတိုင်းက သူ့အား လေးလေးစားစားပင် ဆက်ဆံခြင်းကို ခံခဲ့ရလေသည်။ သူ၏ အသက်မှာ ၁၄ နှစ် ပင် ပြည့်တော့မည် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယခု အချိန်ကကဲ့သို့ သူ့အား လေးစားစွာ ဆက်ဆံခြင်းကို လုံးဝ မကြုံတွေ့ခဲ့ရပေ။

ယခု အိုးဘို၏ အိမ်တော်တွင် ရောက်ရှိနေသည့် ဆုန်ဂုတု ဆိုလျှင် ဘုရင်၏ အနီးကပ် ကိုယ်ရံတော် တပ်ဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။ ပထမအဆင့် (အဆင့်-၁) နန်းတွင်း အရာရှိဖြစ်သည်။ အုပ်ချုပ်ရေး ဆိုင်ရာ အရာရှိများ တပ်မှူးများပင်လျှင် ဆုန်ဂုတုအား ဖိန့်ဖိန့်တုန်အောင် ကြောက်ရွံ့ကြရသည်။ ထိုသို့သော လူမျိုးကပင် သူ့အား လေးလေးစားစားနှင့် ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးပင် ဆက်ဆံနေပေပြီ။ ထို့ကြောင့် သူက သဘောအကျကြီး ကျကာ ပီတိ ဖြစ်နေလေတော့သည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့်လည်း သူက ဆုန်ဂုတုအား ပို၍ပင် အကောင်းမြင် လာခဲ့လေသည်။

.ထို့ကြောင့်သူကလည်း ယဉ်ကျေးစွာ ပြောလိုက်သည်။

"အမိန့်ရှိပါ ဆရာဆုန် ကျွန်တော့်ကို ဘာများ ညွှန်ကြားစရာ ရှိပါသလဲ ပြောသာ ပြောပါဗျ"

ဆုန်ဂုတုက ရယ်မောလျက်

"ဟားဟား ကျုပ်က ကုန်းကုန်းကို မညွှန်ကြားဝံ့ပါဘူးဗျာ ကျုပ်က တစ်ခုကို သတိရသွားလို့ပါ ဒီလိုပါ ကုန်းကုန်း ... ဒီသုတ္တန်ကျမ်းစာအုပ် ၂အုပ်က မယ်တော်နဲ့ မင်းကြီးတို့ အလိုရှိနေတဲ့ ပစ္စည်းတွေပါ အိုးဘိုကလည်း ဒီစာအုပ်တွေကို သူ့ရဲ့ လျှို့ဝှက် ရတနာခန်းထဲမှာ ထည့်ထားတယ် ဆိုတော့ ဒီစာအုပ်တွေက ဘယ်နည်းနဲ့မှ သာမန် ပစ္စည်းမျိုး မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး ဘယ်လောက်ထိ အရေးကြီးတဲ့ ပစ္စည်းတွေမှန်းလဲ ကျုပ်တို့က မသိနိုင်ဘူး ကျုပ်လည်း ဒီပစ္စည်းတွေကို ဘယ်လို ပစ္စည်းမျိုး ဖြစ်မလဲ ဆိုတာ ဖင်တစ်ပိုင်း သေလောက်အောင် ကြည့်ချင်နေတာပါပဲ ကုန်းကုန်း ဒါပေမဲ့ ဒီအထဲမှာ အလွန်အရေးကြီးတဲ့ လျှို့ဝှက်ချက် အကြောင်းရာတွေ ပါနေတယ် ဆိုရင် ကျုပ်တို့လို ငယ်သား တွေက ကြည့်မှာကို မယ်တော်ကြီးနဲ့ မင်းကြီးက လိုလားပါ့မလား ... ဆိုတာ အဲဒါ ... အဲဒါလေး ..."

ထိုစကားကြောင့် ဝေရှောင်ပေါင်မှာ ချက်ချင်းပင် သဘောပေါက်သွားကာ ကျောရိုးစိမ့်မျှ ထိတ်လန့် သွားလေသည်။ သူက ချက်ချင်းပင် စာအုပ်အား စားပွဲပေါ်သို့ ပြန်တင်လိုက်ပြီးနောက် ပြောသည်။

"ဟား ဆရာဆုန် ပြောတာ မှန်လိုက်တာဗျာ မှန်လိုက်တာ ... အခုလို အလင်းပြပေးလို့ ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ ဆရာဆုန်ရယ် ကျုပ်က ဒီသဘောတရားတွေကို နားမလည်ခဲ့ဘူးဗျ ကံကောင်းလို့ ဒုက္ခ အကြီးကြီး ရောက်တော့မလို့ပါလား အောင်မယ်လေး လက်မတင်လေး ဆရာဆုန် ကယ်လိုက်လို့ပေါ့ဗျာ"

ဆုန်ဂုတုက ရယ်မောလိုက်ရင်း

"ဟာ ကုန်းကုန်းကလည်း ဒီလောက်ကြီးတော့ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ မင်းကြီးက ဒီကိစ္စ ဆောင်ရွက်ဖို့ ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက်ကို အတူတူ တာဝန်ပေးလိုက်တာလေ . ဒီတော့ ကုန်းကုန်းရဲ့ ကိစ္စက ကျုပ်ကိစ္စပဲပေါ့ဗျာ ဘာဖြစ်လို့ ခွဲခြားခွဲခြား လုပ်နေရဦးမှာလဲ ကုန်းကုန်းရယ် ကျုပ်ကသာ ကုန်းကုန်းကို ကိုယ့်လူရင်း တစ်ယောက်လို သဘောမထားရင် ဒီစကားတွေကို ကျုပ်ပြောဝံ့မှာ မဟုတ်ပါဘူးဗျ"

ဝေရှောင်ပေါင်က.

"ဆရာဆုန်က အဆင့်မြင့် အရာရှိကြီး တစ်ယောက်လေ ကျုပ်က ကုန်းကုန်း တစ်ယောက်သာ ဖြစ်တယ် မဟုတ်လား ဒါကို ဆရာဆုန်က ကျုပ်ကို လူရင်းတစ်ယောက်လို သဘောထားနိုင် သေးတာလားဗျာ"

ဆုန်ဂုတုက အခန်းတွင်းမှ နန်းတွင်း အရာရှိများ၊ မင်းမှုထမ်း စာရေးများအား လက်ငွေယမ်းပြ လိုက်ပြီးနောက် အမိန့်ပေးလိုက်သည်.

"မင်းတို့ အားလုံး အပြင်ကနေ သွားစောင့်နေကြစမ်း"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ "

လူများအားလုံးက ဦးညွတ် အရိုအသေ ပြုပြီးနောက် အပြင်သို့ ထွက်သွားကြတော့သည်။

ဆုန်ဂုတုက ဝေရှောင်ပေါင်၏ လက်နှစ်ဖက်လုံးအား ဆွဲယူ ဆုပ်ကိုင်လျက် ပြောသည်.

"ကွေးကုန်းကုန်း ... ဒီလို စကားမျိုးတွေ နောက် ဘယ်တော့မှ မပြောပါနဲ့တော့ တကယ်လို့ ကျုပ်က ကုန်းကုန်းနဲ့ ညီအစ်ကို ဖြစ်ဖို့ ထိုက်တန်တယ်လို့ ကုန်းကုန်းက သဘောထားနိုင်ရင် ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက်က မိုးမြေကို တိုင်တည်ပြီး သွေးသောက် ညီအစ်ကို ဖွဲ့ကြရအောင်လားဗျာ"

သူက ထိုစကားများကို အလွန် တည်ကြည် လေးနက်စွာ ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဝေရှောင်ပေါင်မှာ အကြီးအကျယ် အံ့ဩသွားတော့သည်။ သူက မယုံနိုင် ဟန်ဖြင့် ပြောသည်

"ဗျာ ... ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက်က သွေးသောက် ညီအစ်ကို ဖွဲ့မယ် ဟုတ်လား ကျုပ်က ထိုက်တန်လို့လားဗျာ"

ဆုန်ဂုတုက လေးနက်စွာ ပြောလိုက်သည်

"ဒီမှာ ဦးလေးကွေး မင်းက ဒီစကားတွေ ထပ်ပြောနေဦးမယ် ဆိုရင် ကျုပ် ကို အထင်သေးလို့ လှောင်ပြောင်နေတာလို့ သတ်မှတ်ရလိမ့်မယ် နောက် ထပ်မပြောပါနဲ့တော့ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတာတော့ ကျုပ်လည်း မပြောတတ် ဘူး မင်းကို စတွေ့တွေ့ချင်းမှာပဲ ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက်က ရေစက်ပါ လာ တယ်လို့ ကျုပ်က ခံစားနေရတယ်"

ဆုန်ဂုတုက ဆက်ပြောသည် ...

"ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက် ဝတ်ပြုဆောင်ကို သွားပြီး ညီအစ်ကို အဖြစ် သစ္စာပြုကြမယ် ဒါဆို ကျုပ်တို့ ၂ယောက်က ညီအစ်ကိုရင်းတွေလို ဖြစ်သွားပြီ ဒီအကြောင်းကို တခြားလူတွေကို အသိမပေးဘူးကွာ ဒါဆို ဘယ်သူမှ မသိတော့ဘူး ဘယ်သူမှ မသိတော့ တို့ညီအစ်ကိုတွေလဲ ဘာ အန္တရာယ်မျိုးမှ မရှိနိုင်တော့ဘူးပေါ့ မဟုတ်ဘူးလား ညီလေး "

ဆုန်ဂုတုက ဝေရှောင်ပေါင်၏ လက်နှစ်ဖက်ကို ပို၍ တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။ သူ၏ မျက်လုံးများတွင်မူ ရင်းနှီးခြင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်း အရိပ်အယောင်များ ပြည့်လျှံလျက်။